

baptistu vēstnesis

“.. tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā...” (Mateja 28:19)

Domājot par kristīgu misiju, vispirms nāk prātā Āfrikas džungļi. Visdrīzāk, ka šāds viedoklis manī ir radies filmu un stāstu iespaidā. Kristīgā misija kā humānās palīdzības paciņa. Misionārs – labi pārticis Rietumu pasaules pilsonis, kas nes dažādus spožuma elementus bada novārdzinātiem, puskailliem cilvēkiem. Bet ko darīt, ja mani nesaista cits kontinents? Ja es vēlos dalīties ar saviem apkārtējiem? Vai tad es esmu sliktāks? “Ejiet” – tā nav pastaigāšanās parkā. Tā ir virzīšanās no šī brīža atrašanās vietas uz priekšu, lai sastaptu cilvēkus un pavēstītu viņiem par Jēzu Kristu. Vienam tā ir došanās ārpus mūsu valsts vai pat kontinenta robežām, otram – došanās pie kaimiņiem uz blakus dzīvokli. Kādam tā ir došanās uz darbu pie kolēģiem, citam – studijas augstskolā. Būt misijā tur, kur Dievs mums jau ir licis iet.

Ko gan es varu darīt Dieva misijā? Šķiet, man nav nepieciešamo prasmju, zināšanu, Svētā Gara dāvanu... Tās ir liekas raizes, kas mēdz mūs pārņemt. Dievs mūs ir sūtījis misijā, kurā mēs darinām cilvēkus par Viņa mācekļiem – pasludinām glābšanu, mācām un skaidrojam Svētos Rakstus, kā arī palīdzam tos piepildīt ikdienā. Tā nav neiespējamā misija, ne arī misija, kas varētu izgāzties vai neizdoties. Tā vienkārši ir kristieša dzīve.

Misijā mūs sūta Dievs. Viņš ir tās organizētājs. Viņš ir ceļa spieķis. Viņš ir mugursoma un viss nepieciešamais tajā. Viņš ir ceļš, pa kuru jādodas. Un Viņš mūs sagaidīs un apbalvos misijas noslēgumā.

Oskars Lūsis

Draudzes dibinātājs Jaunolainē, BPI Pastorālās kalpošanas programmas 2. kursa students

2017. gadā “Baptistu Vēstnesis” aicina kopīgi lasīt Jauno Derību, iepazīstot un pārdomājot tā saucamās “cits citam” un “viens otram” pavēles. Tās ir pavēles, kurās Jēzus un Jaunās Derības autori ietvēruši Dieva norādījumus kristiešu savstarpējām attiecībām draudzē un mūsu uzvedībai plašākā sabiedrībā. Katru mēnesi aplūkosim vienu pavēli.

Piedodiet, kā Jēzus piedod

Vēstules efeziešiem 4:32 katrs vārds ir svarīgs. Līdzās Dieva Tēva un Jēzus Kristus vārdiem arī “krietnums” (“laipnība”), “žēlsirdība” un “piedošana” ir Jaunās Derības pamatjēdzieni. Tomēr panta patiesā “atslēga” ir vārdiņš, kuru viegli nepamanīt: **kā**.

Šis vārds savieno pantu ar nākamajiem diviem, veidojot vienotu domu: “Būdami Dieva mīļotie bērni, dariet **tāpat kā** viņš un dzīvojiet mīlestībā, **kā** Kristus mūs ir mīlējis un mūsu labā sevi atdevis Dievam par upurdāvanu un jauki smaržojošu ziedojumu.” Mums ir jāmīl tā, ka Kristus ir mūs mīlējis, un tāpēc mums ir jāpiedod, tāpat kā Dievs ir piedevis mums Kristū. Šo atziņu atrodam arī Vēstulē romiešiem 15:1-7, īpaši 7. pantā, un lasām Jāņa evaņģēlija 13:34, kuru kopīgi pārdomājam janvārī, uzsākot “cits citam” sēriju.

Minētās Rakstu vietas māca, ka piedošana nav viens pienākums nebeidzami garā pienākumu sarakstā. Tā arī nav “parāda atdošana” Dievam par mūsu glābšanu. Piedošana ir neatņemams aspekts dzīvei draudzē - kopienā, kurā mēs varam parādīt, ka Dievs ir mīlošs Dievs. Šī kopiena, kurai mums ir privilēģija piederēt, ir gan mūsu, gan citu labumam: mēs saņemam laipnību, žēlsirdību, piedošanu un mīlestību – un dāvājam to citiem. Mēs esam draudze, kas parāda, kāds ir Dievs.

Kā tieši Dievs ir mums piedevis? Tas nav noslēpums, jo Rakstos rodam konkrētu piemēru. Lūkas evaņģēlija 23:33-34: “Kad viņi nonāca vietā, ko sauc par Galvaskausu, tie sita viņu [Jēzu] krustā un arī abus ļaundarus, vienu pa labo, otru pa kreiso roku. Jēzus sacīja: “Tēvs, piedod viņiem, jo tie nezina, ko dara!” Kāda ir dievišķā piedošana šajā fragmentā? Pirmkārt, piedot nav viegli. Jēzus tiek sist krustā – tas ir sāpīgi, tas ir upuris. Piedošana ir dārga, tā Dievam kaut ko maksā. Otrkārt, cilvēki, kuriem Jēzus piedod, ir vainīgi lielā grēkā. Treškārt, cilvēki, kuriem Jēzus piedod, neko nenožēlo un nelūdz piedošanu. Jēzus to dāvā neatkarīgi no viņu iniciatīvas vai atbildes.

Daži Jēzus sekotāji ir spējuši atdarināt Viņu, piedodot tā, kā piedod Jēzus. Apustuļu darbu 7. nodaļa vēsta par Stefanu - pirmo kristieti, kas mira mocekļa nāvē. “Un, nokritis ceļos, viņš [Stefans] skaļā balsī iekliedzās: “Kungs, nesodi viņus par šo grēku.” To pateicis, viņš aizmiga.” (7:60) Kaut arī Stefans nesaka: “Piedod!”, viņš lūdz pēc piedošanas. Piedošanu raksturo tās pašas trīs iezīmes, kas bija Jēzus piedošanā. Piedot nav viegli - piedošana ietver sāpes un upuri. Stefans vārda tiešā nozīmē mira viņu grēka dēļ. Cilvēki, kas Stefanu nomētāja ar akmeņiem, neapšaubāmi bija vainīgi reālā grēkā. Stefans piedod viņiem, kaut arī viņi neko nenožēlo un nelūdz piedošanu. Viņš dod piedošanu kā dāvanu. Kur Stefans rod spēku, lai tā rīkotos? Arī tas nav noslēpums: “Bet viņš, Svētā Gara pilns, pacēla acis uz debesīm un redzēja Dieva godību un Jēzu stāvam pie Dieva labās rokas, un viņš sacīja: Redzi, es redzu debesis atvērtas un Cilvēka Dēlu stāvam pie Dieva labās rokas.” (Ap. d. 7:55-56) **Kā**: viņš redzēja Jēzu un tāpēc spēja piedot, tāpat kā piedod Jēzus Kristus.

Pāvils, mudinot: “Piedodiet cits citam!”, nedod tikai vienu no daudzām, savstarpēji nesaistītām pavēlēm, bet palīdz veidot noteikta veida kopienu. Visas “cits citam” un “viens otram” pavēles darbojas kopā, lai celtu draudzi – kopienu, kas parāda, kāds ir Jēzus Kristus. Vēstules efeziešiem sākumā Pāvils

**Piedodiet cits citam, kā arī Dievs
Kristū jums ir piedevis.**

Efeziešiem 4:32

vairākkārt atkārtoti vārdus “draudze” un “miesa”. Iesākot vēstules otro daļu, viņš izskaidro, ka “dzīvot cienīgi” (4:1) nozīmē noteiktu attieksmi (pazemību, lēnprātību, pacietību utt.) mūsu savstarpējās attiecībās (4:2). Tālāk viņš saka, ka mēs esam viena miesa, un runā par to, kā šī miesa tiek stiprināta, lai sasniegtu briedumu.

Visi “cits citam” un “viens otram” izteikumi pauž domu par rīcību, kas nav divvirzienu, bet divvirzienu un vai pat daudzvirzienu – par mūsu savstarpējo izturēšanos. Mīlot citus un piedodot viņiem, iegūstam arī mēs paši. Tāpēc, ja mēs piedodam citiem un mums tiek piedots, top kopiena, kura ir brīva no kauna un vainas. Vai spējat iedomāties pasauli, kurā, vismaz draudzē kā drošā vietā, var dzīvot neslēpjoties, neizliekoties, nebaidoties?! Mums nav jāizliekas, ka neesam grēcinieki – mēs ESAM un to labi apzināties. Bet, ja atzīstam savu grēku, dāvājam un saņemam piedošanu, tad varam būt brīvi no kauna un vainas, kas bieži vien mūs paralizē un nozog prieku, kurā mums kā Jēzus sekotājiem būtu jādzīvo. Varbūt esam piedzīvojuši draudzi kā savstarpējas žēlastības un piedošanas vidi, kurā nav baiļu un kauna. Šķiet, mēs visi to ļoti vēlamies.

Piedodot cits citam, mēs, pirmkārt, parādām Dieva mīlestību, kas atklājusies Jēzū Kristū. Otrkārt, mēs parādām šo patiesību pasaulei, kurai vajadzīga Dieva mīlestība. Un, treškārt, mēs palīdzam celt draudzi – kopienu, kas domāta arī mūsu brīvībai un iepriecināšanai.

Marks Sandbergs

Internacionālās draudzes “Communitas” mācītājs

No angļu valodas tulkojusi **Līva Fokrote**

Aktuāli draudzēs

Pagājušā gada decembrī **Liepājas Nācaretes draudze svinēja savu 22. dzimšanas dienu.** Draudzes locekle Agnese Pakule stāsta: “Mācītājs Egils Ķeiris (skat. foto) vienmēr nenogurdināmi saka: “Jūs esat brīnišķīga draudze!”, tā skubinādams mūs katru būt par svētību savā ģimenē, pilsētā un valstī. Kopā būt un svinēt Dieva uzvaras ir

svarīga garīgās ģimenes sastāvdaļa, tas draudzi gan iepriecina, gan vieno. Šoreiz draudzes locekļi ar mācītāju un viņa sievu Lāsmu svētkus atzīmēja gan rīta dievkalpojumā, gan vakarā restorānā, kas nu jau pēdējos 12 gadus ir kļuvusi par iemīļotu draudzes gadaskvērta tradīciju.”

Pagājušā gada 6. novembrī **Nāriņciema draudzē notika ļoti īpašas kristības.** Pļavu ezerā izcirstajā āliņģī, lēnām sniega pārslām krītot pār sanākušajiem, notika kristības Mārtiņam Amatniekam (skat. foto). Sludinātājs Jānis Akmens uzrunāja klātesošos ar vārdiem: “Mēs zinām, ka kristības nav skaists rituāls šādos laika apstākļos vai vasarā, bet kristības ir derība ar Dievu uz mūžu, atdzimšana Garā.” Mācītājs un Mārtiņš devās ezerā pa ūdens celiņu, kas attīrīts no ledus. Pēc kristībām draudzē pie siltas tējas tases notiek sildīšanās sadraudzībā, sveicot jauno Nāriņciema draudzes locekli.

2016. gada nogalē **Rīgā norisinājās Tezē (Taize) kopienas 39. Eiropas jauniešu tikšanās.** Rīgā viesojās vairāk nekā 15 000 dalībnieku – jauniešu no Eiropas un citiem kontinentiem. Baptistu draudzes Rīgā un tās apkārtnē aktīvi iesaistījās viesu uzņemšanā un organizēja pasākumus draudžu telpās. Kopā deviņas baptistu draudzes reģistrēja un ģimenēs izmitināja vairāk nekā 1450 jauniešu. Šī ir līdz šim lielākā baptistu draudžu iesaistīšanās Tezē Eiropas jauniešu tikšanos organizēšanā. Nākamā Tezē Eiropas jauniešu tikšanās notiks Šveices pilsētā Bāzelē. Noslēdzot pasākumu Latvijā, kopienas vadītājs brālis Aloīzs pateicās Rīgai par viesmīlību. (Foto – Rīta lūgšana Rīgas Mateja draudzē)

Šī gada 7. janvārī Liepājas Olimpiskajā centrā pulcējās basketbola draugi no visas Latvijas, lai **cīnītos par starpdraudžu turnīra “Zvaigžņu basketbols” kausu.** Kā stāsta viena no pasākuma organizatorēm Antra Ašņevica no Rīgas Vīlandes draudzes, “šis ir turnīrs, kurā kopīgi priecāties, satikties un pagodināt Dievu, sportojot, darbojoties vienā komandā un jā – arī cīnoties un parādot sevi no labākās puses! Kādiem bija vairāk uzvaru, citiem – mazāk, tomēr ir liels prieks par puīšu un meiteņu lielo degsmi, entuziasmu un vēlmi cīnīties.” Turnīrā piedalījās Rīgas Mateja baptistu draudze, Ventpils baptistu draudze, Jelgavas Vasarsvētku draudze, Liepājas baptistu Pāvila draudze, Rīgas Āgenskalna baptistu draudze, Rīgas draudze “Dieva mājas”, Rīgas Vasarsvētku draudze “Dzīvības avots” un Valmieras baptistu draudze. Labākā izrādījās Mateja komanda, kas aizraujošā finālā izcīnīja uzvaru pār Āgenskalnu. 3. vieta – “Dieva mājas”. (Foto – turnīra dalībnieki)

Sludināt Evaņģēliju un izdzīvot to ikdienā

Ogres Trīsvienības draudzes sludinātājs Dainis Pandars kopā ar dzīvesbiedri Lieni pagājušajā rudenī trīs mēnešus pavadīja ASV, iepazīstot un gūstot pieredzi Hanoveres pilsētas Kristus Pestītāja baptistu draudzē. Par piedzīvoto un iegūto stāsta Dainis.

Mēs ar Lieni trīs mēnešus pavadījām Kristus Pestītāja baptistu draudzē Hanoverē, Ņūhempšīras pavalstī. Draudzi pirms 16 gadiem izveidoja mācītājs Dons Vilemans kopā ar savu sievu Doriju. Toreiz viņi vienu gadu piedalījās īpašā apmācībā, lai sāktu veidot draudzi no jauna vietā, kura ir viens no sekulārākajiem rajoniem ASV. Ja sākumā viņi bija divi vien, tad šobrīd draudzi apmeklē 320-400 cilvēku, lai gan oficiāli draudzē ir tikai 130. Bija interesanti dzirdēt liecības un stāstus par to, kā Dievs viņus līdz šim vadījis. Liela daļa no draudzes apmeklētājiem ir studenti no tuvumā esošās prestižās Dartmutas koledžas. Visus trīs mēnešus dzīvojām mājās pie mācītāja un bijām liecinieki tam, ka šī ģimene ne tikai sludina Evaņģēliju, bet arī izdzīvo to savā ikdienā.

Kā jums ar Lieni radās šāda iespēja?

Mācītājs Vilemans jau 1986. gadā viesojās Latvijā kā organizācijas "Campus Crusade for Christ" (Latvijā pazīstama ar nosaukumu "Agape", red. piez.) darbinieks, cenšoties liecināt par Dievu padomju laika jaunatnei. Vēlāk viņš ar sievu vēlējās kļūt par misionāriem Krievijā, taču dzīvesbiedres veselības stāvokļa dēļ šī iecere nerealizējās. Taču sirdī viņam joprojām bija Baltijas valstis, tāpēc 2015. gadā viņš apmeklēja Latviju, piedalījās LBDS Pateicības vakariņās, lai uzzinātu par iespējām, kā atbalstīt draudžu darbu Latvijā. Pēc Dona sarunas ar bīskapu Pēteri Sproģi radās ideja, ka kāds no baptistu draudžu kalpotājiem kopā ar dzīvesbiedri varētu doties uz viņu draudzi pieredzes apmaiņai. Bīskaps šo iespēju piedāvāja mums ar sievu. Kādu laiku lūdzot Dievu un analizējot apstākļus, mēs sapratām, ka mums ir jābrauc.

Kā Dievs vadīja jūs šajā procesā? Vai draudze bija gatava jūsu aizbraukšanai?

Lai arī sākumā biju samērā skeptisks pret braukšanu uz ASV, taču bija vairāki interesanti apstākļi, kas norādīja uz Dieva apstiprinājumiem. Piemēram, tajās Pateicības vakariņās mēs ar mācītāju Donu bijām jau iepazīlušies, nemaz nezinojot par apstākļiem, kas mūs savēdīs kopā. Mums izveidojās tik draudzīga

Liene un Dainis Pandari Atlantijas okeāna piekrastē

saikne, ka mēs pat kopā nofotografējāmies. Kad bīskaps man piedāvāja iespēju iepazīties ar Donu un viņa kalpošanu klātienē, es teicu, ka mēs jau esam pazīstami.

Protams, ka aizbraukt no draudzes uz trīs mēnešiem ir izaicinājums ne tikai mums ar sievu, bet arī visai draudzei. Tāpēc es domāju, ka, ja būs liela pretestība no draudzes padomes vai kalpotāju puses, tad mēs šaubītos par aizbraukšanu. Taču es ne tikai nedzirdēju nevienu atrunu, bet pat saņēmu pārliecinošu atbalstu. Aizbraukšanu vieglāku padarīja arī tas, ka pirms aizbraukšanas centos draudzes darbu saorganizēt tā, lai trīs mēnešus varētu iztikt bez manis. Paldies draudzei un visiem, kas atbalstīja un aizlūdza par mums!

Dievs uzrunāja arī no vairākām Rakstu vietām, ka ir savs laiks, kad "nest augļus", un savs laiks, "kad būt iztīrītam, lai vēl vairāk augļus nestu". Es sapratu, ka Dievs kaut ko pie manis un manas sievas vēlas darīt.

Pastāsti par jūsu spilgtākajiem iespaidiem!

Mēs bijām patīkami pārsteigti par to, kā Kristus Pestītāja draudzei izdodas dzīvot saskaņā ar Evaņģēlija patiesību jeb kristocentriski. Pirms tam biju dzirdējis, ka tā vajag dzīvot, taču praksē ieraudzīju, ka katrā kalpošanā – sākot ar svētdienu skolu un beidzot ar muzikālo kalpošanu, vēsts par Kristu bija pati galvenā. Līdz ar to neticīgam cilvēkam ir iespēja visās vietās dzirdēt Evaņģēliju, bet ticīgam cilvēkam – garīgi pieaugt, pakļaujot visas dzīves jomas Kristum. Es redzēju grēciniekus, kas ir satvēruši žēlastību, nevis "svētos", kas cenšas satvert bauslību.

Vienlaikus samērā šokējoši bija *grāvji*, ko ieraudzīju kristīgajā pasaulē ASV. Sākot no baptistu draudzēm, kuras ir sektantiski norobežojušās no citām baptistu draudzēm, līdz konfesijām, kuru bīskapi ir homoseksuālisti. Tāpat bijām arī aculiecinieki ASV skandalozajām prezidenta vēlēšanām. Tik nomelnojošas reklāmas TV par abiem prezidenta kandidātiem, manuprāt, bija liels kauna traips. Daļa kristīgās sabiedrības līdz pēdējai vēlēšanu dienai nebija pārliecināta, par kuru no kandidātiem balsot.

Lai arī kristīgā kultūra Amerikā dažos štatos joprojām ir diezgan izteikta, tomēr visstraujāk augošās draudzes ir tās, kurās vairāk ir etnisko kultūras pārstāvji – Austrumu tautu cilvēki, afrikāņi un dienvidamerikāņi. Šķita, ka komforts un materiālisms ir kā ugunsizturīgs materiāls, kas cenšas apslāpēt garīgo dedzību. Savukārt draudzēs, kurās Dievs joprojām ir centrā, materiālās vērtības ir labs palīgīdzeklis.

Ko jūs iemācījāties katrs pats sev – savām attiecībām ar Dievu un kalpošanai?

Esot ASV, vairāk izpratu principu, kā veidot svētrunas, kas uzrunā gan ticīgos, gan neticīgos cilvēkus. Tāpat bija iespēja vairāk uzzināt par biblisko padomdošanu un apoloģētiku. Ļoti daudz sanāca lasīt grāmatas un dažādus materiālus. Piemēram, kā veidot Evaņģēlijā balstītu redzējumu draudzes darbībai, kā to integrēt kalpošanās un izdzīvot ikdienā. Īpaši daudz jaunu atziņu ieguvu par mācekļības kultūras veidošanu draudzē, apmeklējot semināru par šo tēmu. Sapratu, ka manam fokusam ir jābūt nevis

Mācekļības konferencē kopā ar mācītāju Džefu Alenu un viņa sievu Elisu (vidū) un draudzes vecāju Filu Trimblu un viņa sievu Renē (pa labi). Abi pāri iesaistījušies kalpošanā Latvijā

uz draudzes celšanu, bet uz mācekļu veidošanu, jo, ja nav ieguldīts darbs cilvēkos, bet tikai pasākumos, tad rezultāts parasti ir neaugs.

Abi ar Lienī sapratām, ka mums ir jābūt vienotākiem un jākļūst par misionālu ģimeni: tādu ģimeni, kas nevis mēģina ģimenes dzīvi apvienot ar kalpošanu, bet kas kļūst par kalpojošu ģimeni, kas atver

savas nama durvis Dieva darbam. Atsākām ar sievu praktizēt kopīgas lūgšanas un garīgu materiālu studēšanu.

Mēs vēlamies un plānojam uzaicināt mācītāju Donu Vilemanu uz Latviju, lai kopīgi rīkotu semināru par to, kāda ir Evaņģēlijā balstīta draudze, tās redzējums un kalpošana 21. gadsimta sabiedrībai.

Kāpēc, Tavuprāt, ir vērtīgi izmantot iespējas iepazīt citu kultūru un kristīgo vidi “no iekšpusēs”?

Bieži, uzaugot vienā kultūrā, tu neieraugi lietas, kuras ierauga citas kultūras pārstāvji. Tāpat arī katrai draudzei ir sava kultūra, kurai ir savi *plusi* un *mīnusi*. Vienīgā iespēja objektīvāk novērtēt to, kas notiek mūsu dzīvē, kalpošanā un draudzē, ir paskatīties uz to visu no malas. Ir arī ļoti aizbraukt ciemos uz kādu draudzi, taču vēl vērtīgāk ir kādu laiku padzīvot šajā draudzē, lai iepazītu “virtuvi”. Mums bija tāda iespēja, un mēs ar Lienī par to esam ļoti pateicīgi Dievam.

Ar draudžu padomēm strādā Oskars Špickopfs

Lai veiktu draudžu padomju apmācības mentora pienākumus un vadītu šo LBDS nozari, BPI Kalpošanas stratēģiskās attīstības centram SĀC pievienojies Oskars Špickopfs. Aicinājam Oskaru pastāstīt par jauno kalpošanu un sevi pašu.

Esmu Grobiņas baptistu draudzes loceklis 15 gadus. No tiem 10 gadus esmu kalpojis draudzes vadībā. Prieccajos, ka esam saglabājuši draudzes pamatvērtības – Dieva Vārds ir autoritāte un Jēzus Kristus ir Ceļš, Patiesība un Dzīvība. Esam piedzīvojuši dažādus draudzes attīstības posmus, meklējuši atbildes par draudzes mērķiem, par to, kā labāk vadīt draudzi un organizēt tās darbu, kā sadarboties tik dažādiem cilvēkiem pēc rakstura, pieredzes un Dieva dotiem talantiem. Draudze ir vienota miesa, kas, laikiem ejot, aug un mainās. Mūsu nebeidzamais uzdevums ir kopīgi mācīties, kā dzīvot un strādāt, lai piepildītu Kristus doto uzdevumu – darīt cilvēkus par Jēzus mācekļiem. Esmu pārliecināts, ka lielākā daļa draudžu piedzīvo kāpumus un kritumus. Šādos brīžos svarīgi saglabāt Kristus doto uzdevumu un draudzes pamatvērtības.

Pirms trim gadiem BPI SĀC komanda mudināja Grobiņas draudzi domāt par savu mērķu atbilstību Jēzus dotajam uzdevumam. Tas palīdzēja draudzei saprast, kuras nozares un kā turpināt mērķtiecīgi attīstīt, jo Dievs tās jau svētījis. BPI SĀC nodrošināja arī apmācību draudzes visu līmeņa vadītājiem. Tas ļāva saprast, cik dažādi mēs esam un kā varam vislabāk sadarboties. BPI SĀC ir atbalsta instruments draudzei un palīgs vadītāju komandai.

Jau vairākus gadus piedalos BPI DRAFTS vadības komandā, kur kopīgi strādājam pie tā, lai jaunie puiši izaugtu par kārtīgiem Dieva vīriem, kuri uzņemas atbildību par dzīvi, rūpējas par ģimeni, ikdienā uzticami veic darbu gan draudzē, gan sabiedrībā. BPI DRAFTS dod labo ietekmi, mudinot puišus domāt par Dieva vadību savā dzīvē, raksturu un spēju sadarboties ar citiem.

Pēc studijām Banku augstskolā, kur ieguvu profesionālo bakalaura grādu “Uzņēmējdarbības vadīšanā”, esmu strādājis VAS “Latvijas Pasts” par Ventspils reģionālās nodaļas vadītāju. Vēlāk strādāju Liepājas pilsētas pašvaldībā un AS “Liepājas autobusu parks”. Jau divus gadus darbojos uzņēmumā “Saliedēt.lv”, kur organizējam komandu attīstības treniņus un seminārus uzņēmumiem. Gadu atpakaļ uzsākām “Saliedēt.lv” Izdzīvošanas skolu, organizējot tēvu un dēlu pārgājienus, nometnes un izdzīvošanas kursus.

Manas sievas vārds ir Lelde, šogad svinēsim laulības 10. gadadienu. Mums ir divas meitas: Emma (2,5 gadi) un Lotte (1 gads).

Tā kā strādāju gan uzņēmumā “Saliedēt.lv”, gan ar draudžu padomēm un vadītājiem, lielākais izaicinājums ir saplānot kopējo darbu plānu. Lai Dievs dod gudrību un vadību tajā! Otrā vajadzība ir praktiska: lai ilgtermiņā sekmīgi veiktu LBDS uzticēto kalpošanu, ir nepieciešams finansiāls atbalsts. Ja Jūs vēlaties manu kalpošanu ar lūgšanām un/ vai finansiāli atbalstīt, lūdzu, sazinieties ar mani – labprāt pastāstīšu vairāk par sevi un kalpošanu. Kontaktinformācija: mob. 26314505, e-pasts: oskars@saliedet.lv.

Oskars un Lelde Špickopfi

Ziemassvētki ar misiju

Paldies draudzēm, kuras atsaucās un stāsta par savu pieredzi, Adventa un Ziemassvētku laikā svētījot savas apkārtnes iedzīvotājus vai kādu cilvēku grupu, radoši un praktiski liecinot par Dieva mīlestību un pasludinot Evaņģēlija vēsti.

LIEPĀJA: TIRDZIŅŠ UN SVĒTĪBAS AIZPUTEI

Pagājušā gada 9. decembrī Liepājas Pāvila draudzē norisinājās Ziemassvētku tirdziņš. Tirdziņā varēja iegādāties lietas un drēbes, ko sanesuši draudzes cilvēki, kā arī svētdienskolas bērnu un jauniešu rokdarbus. Vecākā paaudze bija parūpējusies par burciņām ar dažādiem rudens labumiem, adījumiem - zeķēm, cimdiem un daudz ko citu. Tirdziņa laikā notika dažādi pasākumi: labdarības koncerts, kino, kafejnīca, skaistuma stūris, foto stūris, piparkūku cepšana, radošās darbnīcas.

Draudzes jaunieši ar centra "ROKU ROKĀ" apmeklētājiem

Mūsu draudzē Ziemassvētku tirdziņš notiek jau vairāk nekā desmit gadus. Šajā reizē mērķis bija parādīt cilvēkiem ārpus draudzes, ka mums ir daudz dots caur Jēzu Kristu un mēs esam gatavi to dot tālāk.

Mūsu draudzes jauniešu kalpošana "RESTARTS" devās uz Aizputes centru "ROKU ROKĀ", kurš ir domāts gan bērniem, gan pieaugušiem ar īpašām vajadzībām. Mūsu jaunieši tur pavadīja laiku kopā ar centra bērniem un jauniešiem. Draudzes jaunieši atzīst, ka lielākā dāvana, ko mēs viens otram varam dot, ir kopā pavadītais laiks un mīlestība. Kā saka Linda: "Tas, ka mums ir iespēja doties un pavadīt laiku ar viņiem, ir kaut kas īpašs. Ir fantastiski redzēt viņus smaidām." Elizabete piebilst: "Prieks ir izstarot un izdalīt. Izdalīt to, kas mums pieder, vienalga, kas tas būtu, un zināt, ka ir kāds, kas to saņem." Anna secina: "Tas ir vislielākais prieks, ko var saņemt pats - dāvājot prieku citiem. Gan taisot tirdziņu, gan dziedot koncertā, un savāktos ziedojumus izmantot nesavtīgiem mērķiem." - *Liene Bermaka*

RĪGA: KRISTUS MĪLESTĪBA VISMĀZĀKAJIEM

Adventa laikā Rīgas Mateja draudzes cilvēki centās iepriecināt bērnus, kuru ikdienā rit grūtos apstākļos un sarežģītās ģimenes situācijās. Draudzes cilvēki jau otro gadu tika aicināti pavadīt laiku ar šiem bērniem, ļaujot piedzīvot ģimenesku svētku gaidīšanas laiku. Šie bērni pazīst Mateja baznīcas telpas, bet īsti nepazīst draudzi kā ģimeni. Svētdienās viņi apmeklēja nodarbības, kas notiek pēcpusdienās, kad trūkumcietēji sanāk uz svētbriķi un pārtikas paku saņemšanu. Šie bērni nenāk uz draudzi tikai pēc pārtikas, viņi ilgojas kaut uz dažām stundām piedzīvot cerību, ka dzīve var būt citādāka.

Pateicoties draudzes locekļu atsaucībai, kāda meitene pirmo reizi uzkāpa uz slidām. Slidošana viņai padāvās tik labi, ka viņa varēja atbalstīt ģimenes, kurā viesojās, mazo meitiņu. Pēc slidošanas un pusdienām visi kopā cepa piparkūku mājiņu. Ģimenei bija prieks piedzīvot savu bērnu spēju ātri sadraudzēties un dalīties, un visi vēlas vēl kādreiz satikties.

Kāda draudzes jauniešu savās mājās uzņēma divas pusaudžu meitenes, par ko sākumā satraukusies, tamdēļ izdomājusi vairākus rīcības plānus. Lieliski nostrādāja pats pirmais plāns – likt lietā savas profesionālās frizieres prasmes, sapucējot abas meitenes. Kopīgo laiku piepildīja sarunas par to, kā meitenes ir nonākušas draudzē, un par viņu nākotnes plāniem, kā arī rotaļas ar ģimenes jauno kucēnu. Tikšanās noslēdza negaidīti apskāvienu un pateicības vārdi. Abām pusaudzēm tagad ir vieta draudzes jauniešu sirdī un aizlūgšanās.

Alises, Almanta un Santas viesošanās Mateja draudzes mācītāja A. Purmaļa ģimenē

Divas māsas un brālis no astoņu bērnu ģimenes viesojās draudzes mācītāja Ainara Purmaļa ģimenē. Kopīgi tika ieturēta maltīte, pirms kuras bērni mācījās pateicības dziesmu "Visas labas dāvanības", tika spēlētās galda spēles, ceptas un dekorētas piparkūkas, iemēģināta vijoļspēle un dziedātas Ziemassvētku dziesmas. Noslēgumā esot bijusi sajūta, ka mācītāja ģimenei ir pievienojušās vēl divas māsas un brālis.

Kristus aicinājums laist bērnus pie Viņa ir vienlīdz aktuāls Ziemassvētkos un ikvienā citā mēnesī, tāpēc nekas nav nokavēts! Arī Tu savā draudzē vari atrast veidus, kā parādīt Kristus mīlestību vismazākajiem! - *Mateja draudzes pēcpusdienas svētdienskolas skolotāja*

RĪGA: MUZIKĀLĀ [PAUZE]

Šī gada 8. janvārī Rīgas Vīlandes draudzē notika [PAUZE] organizēts koncerts ar tādu pazīstamu mūziķu piedalīšanos kā Ēriks Ešenvalds, Renārs Kaupers un Jānis Jubalts. Tas bija laiks mūzikai, dejām, dziesmām, piparkūku dekorēšanai un iedrošinošiem vārdiem. Īpašie bērni pievienojās mūziķiem gan ar dziesmām, gan dejām. Bija tik brīnišķīgi redzēt viņu mīļajās sejās smaidus, dzirdēt skaļus priekpilnus smieklus, saņemt mīlestības apskāvienu un kopā baudīt šo īpašo mirkli. Ģimenes piedzīvoja Dieva mīlestību brīvprātīgo palīgu kalpošanā.

[PAUZE] ar dziesmām un dejām Rīgas Vīlandes draudzē

Dievs brīnišķīgi darbojas jaunajā [PAUZE] kalpošanā, lai aizsniegtu ģimenes, kuras ir skārusi invaliditāte. Draudze līdzdala Dieva mīlestību ģimenēm, kas bieži invaliditātes dēļ jūtas negribētas un citiem par apgrūtinājumu. Pamazām [PAUZE] pasākumu rezultātā sāk veidoties šo ģimeņu attiecības ar draudzes cilvēkiem, savstarpēja uzticība. Var redzēt, kā lēnām ģimenes atveras Dieva mīlestībai, atbalstam un iedrošinājumam. [PAUZE] kalpošanā ieguvēji nav tikai ģimenes, kuras ir skārusi invaliditāte, bet arī paši kalpotāji. Šajā pasākumā Rīgas Vīlandes draudze atspoguļoja to, kādu draudzi Dievs ir paredzējis.

Es lūdzu Dievu, lai [PAUZE] ir vieta, kur ģimenes, kuras ir skārusi invaliditāte, varētu nākt un rast atspirdzinājumu, iedrošinājumu, patiesu prieku Jēzū Kristū un sajustu Dieva atbalstu. Nākamais [PAUZE] pasākums Rīgas Vīlandes draudzē notiks 19. februārī. Ventspils draudze arī ir izteikusi vēlēšanos drīzumā uzsākt [PAUZE] kalpošanu savā draudzē. - *Keitija Lezeruvada, kustības "Designed to Live" vadītāja Latvijā*

Esmu iekšā par 100%

Intervija ar Matisu Babrovski, BPI 1. kursa studentu, Rīgas Mateja baptistu draudzes Jauniešu kalpošanas vadītāju.

Pastāsti par savu bērnību!

Man ir brīnišķīgi vecāki un divas māsas Lāsma un Laura. Man bija diezgan saspīlētas attiecības ar vecāko māsu Lāsmu, jo mēs abi cīnījāmies par to, kurš būs vadībā, kurš būs spēcīgāks, gudrāks. Līdz ar to ar mazo māsu veidojās ļoti labas attiecības, ar lielo – sāncensība. Mana personība ir veidojusies šīs sāncensības iespaidā. Ja es redzēju, ka man ar lielo māsu kādā jomā nav iespēja sacensties, apzināti attīstījos citās jomās.

Kā Tu pats sastāpi Dievu?

Kā jau kristīgā ģimenē uzaugušajam, man ir grūti nošķirt to brīdi, kad sāku ticēt. Kā bērns es ticēju tam, kam mani vecāki. Kad man bija 13 gadi, vecāki mums uzdāvināja katram savu pusaudžu Bībeli, kurai aizmugurē bija lasīšanas plāns – katru dienu centos izlasīt norādītās Rakstu vietas. Nezinu, kā, bet, lasot Bībeli, ejot uz baznīcu, domājot, es sapratu, ka man ir jāpieņem lēmums, vai es esmu *100% ārā* vai *par 100% iekšā*, jo nevaru un negribu būt “pa vidu”. Es zināju, ka mani vecāki tic no visas sirds – lai arī nav tie skalākie kristieši, kas visur iet ar krustu pa priekšu, – viņu dzīves to apliecināja. Man radās jautājums – vai es varu dzīvot tāpat? Pēc gada Vecgada vakarā teicu mammai, ka gribu kristīties. Mēs abi raudājām. Es zināju, ka par šo lēmumu man vispirms ir jārunā tieši ar viņu.

Tad 15 gadu vecumā Jāņos es kristījos un pievienojos draudzei. Sekoja diezgan skaidra apziņa – ja es gribu būt daļa no draudzes, man diezgan aktīvi jāiesaistās. Pievienojos Vasaras Bībeles skolai, tad sekoja aicinājums kļūt par svētdienskolotāju. Daži bērni no manas pirmās svētdienskolas grupas tagad ir *jauniešos*. Šād tad pasmejamijs, ka mēs netiekam viens no otra vaļā. Tad arī dziedāju korī, iesaistījos jauniešu vakaru organizēšanā un citur. Šajās aktivitātēs man veidojās daudz labu draudzību un arī izpratne par draudzi.

Kā Tu iesaistījies jauniešu darba vadīšanā?

Tā brīža jauniešu vadītājs Miroslavs Tumanovskis (BPI absolvents) devās uz Angliju mācīties. Viņš man teica, ka man būs jāuzņemas jauniešu vadīšana viņa prombūtnē. Biju nostādīts fakta priekšā. Uzņēmos jauniešu darba vadību, nezinot, ko no manis sagaida un ko tas man prasīs. Ar laiku mēs izveidojām tādu ļoti ģimenisku vietu, kas, manuprāt, jauniešiem ļoti patika un joprojām patīk.

Pēc 2 gadiem atgriežoties, Miroslavs vēlējās attīstīt citas kalpošanas. Tā nu es

paliku ar to, ko es jau sākotnēji īsti negribēju ņemt. Sāku apvainoties uz cilvēkiem, lēmumiem, lietām, kuras nebija mainījušās. Gribēju paiet malā no kalpošanas, norobežoties, lai iespīlētu kādam, bet nezināju, kā to izdarīt. Tas bija tāda cilvēciska vēlēšanās.

Kad atradu labi apmaksātu darbu foršā kompānijā vakara maiņās, nevarēju būt jauniešu vakaros. Tas bija tāds bēgšanas plāns. Sākotnēji tas labi darbojās, bet gāja laiks un sāku saprast, ka man pietrūkst jauniešu, tā ir mana īstā draudze – ne tikai tā, kas svētdienās. Arī manas attiecības ar sievu sāka *bukstēt*, mājās nācu vēlu, bet no rīta, kad Elīna dodas uz skolu, es vēl guļu. Nevarēju vairs satikt draugus nedēļas vakaros. Viss kopā man lika domāt par to, kā tikt atpakaļ tur, kur reiz biju. Pirmoreiz nopietni pazibēja jautājums par BPI, vai varbūt man jāiet pilna laika kalpošanas ceļš. Paaicināju kādus puisus līdzī uz BPI Atvērto durvju dienu.

Jautājums turpināja grozīties manā galvā. Nākamajā nedēļā devos komandējumā uz Ameriku, Šarlotes pilsētu Ziemeļkarolīnas pavalstī – Bilija Grehema pilsētu. Komandējumā, domas vairāk kavējās nevis pie darba, bet pie tā, cik interesanti būtu aiziet uz Grehema muzeju, uzzināt kaut ko vairāk par viņa dzīvi un kalpošanu. Daudz vairāk domāju par šo Dieva vīru, nevis biznesu.

Drīz pēc atgriešanās Latvijā es dzirdēju darba sludinājumu, kas izklausījās pēc manas ideālās darba vietas. Teicu Dievam, ka nesaprotu, kur man jābūt: ja mani pieņems darbā, man vēl būs neliels pārdomu laiks, kad es varēšu pārdomāt un iet mācīties uz BPI. Dabūju darbu, varēju uzturēt ģimeni, varēju piedalīties jauniešu vakaros, draudzē – viss bija kārtībā. Ik pa laikam man zvanīja Kaspars Šterns, jautāja, vai es par BPI lūdzu un domāju. Man pat liekas, ka mērķtiecīgi meklēju veidu, kā neiet uz BPI. Zināju, ka tas ir grūts ceļš – gan BPI, gan pilna laika kalpošanas ceļš.

Pēc pusotra mēneša jaunajā darbā atkal meklēju darba piedāvājumus. Sapratu, ja es gribu būt godīgs pret Dievu, tad man ir nevis jāmeklē cits darbs, bet jāraksta pieteikums BPI. Tas bija ilgs un grūts lēmums. Iespējams, ka es tāpat kā Jona bēgu prom no Dieva aicinājuma, kuram Viņš jau bija ielicis pamatus. Pagaidām es esmu priecīgs par šo lēmumu.

Ko Tu pašlaik dari paralēli mācībām BPI?

Tās galvenās divas lietas ir dīdžeja darbs Kristīgajā Radio vienu vakaru nedēļā un jauniešu darba vadīšana Mateja draudzē kopā ar Edgaru Deksnī. Viņš man ir kā vecākais brālis, kurš izjautā mani, vai es tieku galā ar visu.

Pastāsti par savu ģimeni!

Mūs ar Elīnu iepazīstināja kopīga nekrīstīga draudzene, kura stāstīja, cik forša, skaista ir Elīna, ka viņu tāpat kā mani interesē dzīvēstība. Tā bija mīlestība “no pirmās ausu dzirdēšanas”. Pēc nostāstiem par Elīnu jau zināju, ka gribu, lai viņa ir viens no maniem tuvākajiem draugiem.

Pirms bijām saderinājušies, runājām, ka, ja gribam, lai Dievs mūs svētī, tad jāatceras, ka mēs viens otram esam “piemetamā lieta” kā pantā: “Dzenieties pēc Dieva valstības, tad visas pārējās lietas tiks piemestas klāt.” Tas neskan romantiski, bet abi bijām vienisprātis, ka Dievs ir pāri visam. Mums vispirms jāskatās, kur Viņš mūs vada, pārējie lēmumi ir pakārtoti. Tas arī palīdzēja Elīnai integrēties kalpošanā, kurās esmu iesaistījies. Viņa ir liels atspazds man un par svētību meitenēm. Viņa vienmēr meklē Dieva prātu.

Vasaras sākumā gaidām ģimenes papildinājumu – mūsu pirmo bērniņu. Par mazuli uzzinājām, kad jau biju iestājies BPI. Ja es par to būtu uzzinājis agrāk, nebūtu atnācis uz BPI, nebūtu uzdrošinājis finanšu dēļ. Dievs arī emocionāli visu sakārtoja – Elīnai bija drošības sajūta par to, ka es nāku mācīties.

Kādi ir jūsu nākotnes plāni?

Tuvākajā nākotnē gribu kalpot jauniešiem, ar kuriem kopā augu, Mateja draudzes kontekstā. Es vēlētos turpināt uzsāktu, ir tik daudz vēl, ko darīt! Kāds būs tālākais Dieva plāns – es nezinu.

Ko var par jums lūgt?

Lai mēs ar Elīnu mākam mīlēt viens otru un pāri visam Dievu. Lai kalpošanā ir skaidrība, kā aizsniegt jaunus cilvēkus, būt gana mūsdienīgiem, interesantiem jauniešiem, bet arī neaizmirstu pamatlietas. Lai man pietiek spēka mācībām un no tām spēju paņemt maksimumu.

Interviju sagatavoja **Nora Rautmane** BPI Projektu vadītāja

E-vēstule

Piestāt, palūkoties apkārt, pārdomāt, plānot turpmākos notikumus – to varam piedzīvot, piestājot vietās, kuras apzīmētas ar “P” – stāvvietā. To pašu svētdienskolotājiem un katram, kas kaut kādā veidā kalpo bērniem, piedāvā “P”- **elektroniska vēstule no LBDS Svētdienskolu apvienības.**

Šī “P” gan nav “stāvvietā”, vien neliela pietura, lai:

- piestātu un kādus jautājumus pārdomātu;
- pasmeltos idejas kalpošanai;
- plānotajā atzīmētu iespējas, kuras piedāvā vai iesaka LBDS Svētdienskolu apvienība.

Svētdienskolu apvienība aicina visus svētdienskolotājus, kas vēl nav e-vēstules “P” saņēmēju sarakstā, kā arī visus interesentus reģistrēties tās saņemšanai:

- 1) atveriet LBDS mājas lapu www.lbds.lv;
- 2) atrodiat lapas lejas daļā “Ziņas e-pastā”;
- 3) ierakstiet savu e-pasta adresi un nospiediet “pieteikties”;
- 4) aizpildiet anketu, norādot, kādas ziņas vēlaties saņemt, un apstipriniet savu izvēli.

Svētdienskolu vadītāji, lūdzu, pārliecinieties, ka visi jūsu draudzes svētdienskolotāji ir e-vēstules saņēmēju sarakstā!

Turpinās Rucavas draudzes piebūves atjaunošana

Rucavas baptistu draudze pagājušā gada novembrī vērsās pie “Baptistu Vēstneša” lasītājiem ar lūgumu ziedot baznīcas piebūves remontam. Draudze ir pateicīga draudzēm un individuālajiem ziedotājiem **par saziēdotajiem EUR 1725.** Draudzes sludinātājs Jānis Bērze-Bērziņš raksta: “Tā kā piebūvei ir jāatjauno ne tikai jumta konstrukcija, bet, iespējams, arī bojātās sienas, tad šī summa vēl nav pietiekama, lai pilnībā sakārtotu ēku. **Šobrīd ziedojumus vēl neizmantojam, lai līdz pavasarim varētu izvērtētu, ko varam paveikt.** Draudze ir lūgšanās, lai Dievs dod mums gudrību, kā labāk un pareizāk rīkoties. Mēs no sirds vēlamies atjaunot piebūves daļu, lai to izmantotu draudzes saimnieciskajām un kalpošanas vajadzībām. Būsim priecīgi, ja kāds palīdzētu ar padomu un idejām, kā arī priecāsimies par finansiālo atbalstu. Draudze ir atvērusi kontu šim mērķim LV23HABA0551042862739.”

Fetlera ēkas renovācija

2012. gadā Latvijas Baptistu draudžu savienības (LBDS) un Latvijas Bībeles centra (LBC) vadība parakstīja līgumu, kas paredz, ka LBDS piederošā nekustamā īpašuma Lāčplēša ielā 117 dzīvojamā māja un tai piekritīgā zeme tiek nodota bezatlīdzības lietošanā LBC uz 99 gadiem mācību procesa nodrošināšanai teoloģiskās izglītības ieguvei un sabiedriskajam labumam. LBC apņēmas šo ēku atjaunot par saviem līdzekļiem, ēkas renovācijas projektu saskaņojot ar LBDS. Šobrīd tā saucamās Viljama Fetlera ēkas renovācija tuvojas noslēgumam.

LBC vadība pie renovētās V. Fetlera ēkas

LBC direktors Dr. Vitālijs Petrenko, atskatoties uz gandrīz četrus gadus ilgušo ēkas renovāciju, saka, ka prātā nākot vārdi: “Tas Kungs ir laipnīgs, Viņa žēlastība paliek mūžīgi!” Viņš turpina: “Skats, kas 2013. gada februārī pavērs acīm, lika mūsu sirdīm notrīcēt, tomēr mēs sākām. Šogad ceram pabeigt ēkas renovāciju, tā nosvinot šos četrus Dieva žēlastības gadus.” Paveikts ir ļoti daudz – ēkas pamatu nomaiņa, sienu nostiprināšana, jauna jumta uzlikšana un fasādes darbi. Rekonstrukcijas gaitā pārvarēti daudzi dažādi apstākļi un šķēršļi, piemēram, finanses, darbinieku trūkums Latvijā, bīstamas situācijas, kad nobruka ēkas sienas, tehniskas problēmas. Tomēr, kā atzīst V. Petrenko, redzama bijusi Dieva roka un gādība – neviens strādnieks nav guvis ievainojumus, visas finanses ir atrastas un projekts nonācis noslēguma fāzē. Tuvākajā laikā tiks veikti iekšējās apdares darbi – sienu slīpēšana un krāsošana, flīžu uzklāšana uz grīdām un lifta izbūve. Ēkā paredzēts iekārtot arī Viljama Fetlera muzeju, tāpēc LBC direktors aicina ikvienu, kam saglabājušās Viljama Fetlera personīgas mantas vai informācija, kas saistīta ar viņa kalpošanu, ziedot šīs lietas Latvijas Bībeles centram, lai mēs visi gūtu svētību no viņa kalpošanas un redzējuma.

MĀCĪTĀJS HERBERTS AŠMIS (10.03.1922. – 09.01.2017.)

Herberts bija jaunākais no 4 bērniem Karlīnes un Jāņa Ašmju ģimenē. Mammu zaudējis agrā bērnībā, bet viņas lūgšana, lai dēls kļūtu par mācītāju, virzījusi viņa dzīvi. Herberts uzticējās Jēzum 16 gadu vecumā un tika kristīts Sakas baznīcā. Pēc II Pasaules kara Herberts apmetās uz dzīvi Liepājā un sāka apmeklēt Pāvila draudzi. Laulībā ar Lidiju Pomeri Dievs viņam dāvāja divus bērnus: Arni un Ivetu. Pirmo reizi kā sludinātājs Herberts kalpoja 1968. gada Ziemassvētkos Sakas draudzē. Vēlāk bijis sludinātājs Sakas, Pāvilstas un Ulmales draudzēs, kā arī kalpojis Mazsalacā, Ilaikos (Lietuvā) un Rucavā. Atgriezies uz dzīvi Liepājā, viņš kalpoja līdz pēdējam brīdim.

Herberts par savu dzīvi sacīja: “Pāri visam ir bijusi Dieva žēlastība un vadība. Žēlastība piesedza nepilnības un vajības, bet Dieva vadība pasargāja no smagām kļūdām un lielām nelaimēm.”

Lai Dievs bagātīgi svētī dzīvesbiedri Lidiju, dēlu Arni, meitu Ivetu, sešus mazbērnus un vienpadsmit mazmazbērnus, aizvadot vīru, tēvu, vectēvu un vecvectēvu mūžībā.

Misija – Jordānija

No 2016. gada septembra līdz decembrim Ingūna Raudiņa no Rīgas Vilandes draudzes kalpoja Jordānijā, islāma valstī ar nelielu, bet stabilu kristiešu minoritāti. Šajā “Baptistu Vēstneša” numurā ieklausāties Ingūnas pārdomās.

Pilsētas raibās ielas

Aizgājušā gada septembrī es ieradās saulainajā Jordānijā. To, ka vēlos doties uz Jordāniju, sapratu jau gadu iepriekš, kad turp devās pirmās “Baltic Global Initiative” brīvprātīgās Liene un Ilona. Lūdzu Dievu, un Viņš visu sakārtoja.

Manas mājas Jordānijā bija kāda pilsēta netālu no galvaspilsētas, lai gan dzīves līmenis šeit ir krietni zemāks nekā Ammānā. Ārēji pilsētā nav nekā skaista vai interesanta, jo tā veidojusies kā nabadzīga militārā pilsēta. Tomēr, pateicoties Dieva darbam, man tā kļuva par skaistāko vietu Jordānijā.

Dievs mani svētīja ar iespēju dzīvot vietējā mācītāja ģimenē un piederēt nelielai, bet stiprai draudzei. Draudze daudzās dažādās veidos kalpo musulmaņu bēgļiem, kuri pārsvarā ieradusies no kaimiņos esošās Sīrijas, cenšoties arī pasludināt

viņiem Evaņģēliju. Šī draudze redz, cik daudz vajadzību ir ģimenēm, kuras devušās bēgļu gaitās. Reizē draudze arī apzinās, ka Evaņģēlijs ir šo cilvēku lielākā vajadzība. Caur traģēdijām un draudiem Dievs vairo savu valstību Tuvajos Austrumos.

Mans pienākums bija mācīt angļu valodu draudzes bēgļu pirm skolā aptuveni 40 sīriešu bēgļu bērniem no musulmaņu ģimenēm. Es arī varēju iesaistīties bēgļu svētdienas skolā un citās draudzes aktivitātēs, kā arī vienkārši pavadīt laiku ar savu arābu ģimeni un draugiem no draudzes.

Visi trīs Jordānijā pavadītie mēneši bija emocijām un pārdomām piepildīti. Pirmo reizi mūžā es biju ārpus savas komforta zonas un pilnīgi svešā kultūrā. Piedzīvojot arābu viesmīlību un to, cik būtiskas viņiem ir attiecības, skaidrāk ieraudzīju, cik spēcīgi manī mājo eiropiešais individuālisms. Īpaši Dievs manu raksturu lauza ar to, ka ārpus mājas nekur nedrīkstēju doties viena, jo vietējie uzskata, ka pilsēta nav pietiekami droša vieta ārzemniecei. Otrs pārbaudījums bija valodas

barjera. Iemācījos, ka brīžos, kad viss norit arābu valodā un man nav nekādas sapratnes par notiekošo, es vienmēr varu lūgt par cilvēkiem un vietu, kurā atrodos.

Jordānijā piedzīvoju, cik spēcīgi Dievs darbojas vietā, kur būt par kristieti ir daudz lielāks izaicinājums nekā Latvijā. Vienā no pirmajām nedēļām Jordānijā kopā ar vairākiem cilvēkiem no draudzes devāmies uz

Jēzu Kristu, pateicoties sapņiem.

Es ticu, ka pat mazākās Latvijas draudzes var atrast veidus, kā atbalstīt globālās misijas darbu un piedzīvot to, kā Dievs mūs svētī. Manu lūgšanu par draudzi Latvijā ietver citāts no Nika Ripkena grāmatas “Dieva neprāts” (Nik Ripken, “The Insanity of God”): “Mēs ceram, ka kristieši visā pasaulē tik ļoti tuvosies Dievam, ka pirmais, kas viņiem

Liene un Tamirs Salaitas sagaidīja mani Ammānas lidostā

Madabu, kur notika seminārs, lai stiprinātu tur nesen izveidoto draudzi. Madabā es satiku sievieti, kura uz semināru bija ieradusies kopā ar savu vīramāti un bērniem. Abas sievietes, sīriešu bēgļes, bija ģērbusās tipiskā musulmaņu apģērbā. Jaunā sieviete stāstīja, ka tuksnesī ceļā uz Jordāniju redzējusi sapni. Sapnī kāds viņu žņaudzis, līdz ieradies vīrietis,

ņāks prātā, izdzirdot vārdu “musulmanis”, nebūs Somālijas pirāti, pašnāvnieki un nežēlīgi džihādisti vai pat teroristi... Mums ir jāredz ikviens musulmanis kā cilvēks, kuram ir nepieciešama Dieva žēlastība un piedošana; kā cilvēks, par kuru ir miris Kristus.”

Noslēgumā vēlos pateikties par aizlūgšanām un gādību. Ikreiz, kad stāstīju par Latviju,

Skats uz pilsētu no manas mājas jumta. Var redzēt autoostu un tuvāko mošeju

kurš viņu izglābis. Vīrietis esot teicis, ka viņu sauc Jēzus un lai viņa sameklējot viņu. Tagad viņa ir viena no daudziem musulmaņiem, kas iepazinuši

cilvēkus aizkustināja un iedrošināja tas, ka tik mazā valstī cilvēki lūdz un domā par draudzi Jordānijā!

Misija Bolīvijā turpinās

Gadu mijā esam saņēmuši vēstuli no Rinkonas misijas Bolīvijā. Piedāvājam nelielu ieskatu šajā vēstulē, kuru misijas darbinieku vārdā raksta Samuels Jansons. Vēstules teksts pilnībā lasāms LBDS mājaslapā.

Atskatoties uz 2016. gadu, S. Jansons raksta: "Mēs redzam, ka ir piepildījušies vārdi no Mateja 24:12: "Un tādēļ ka ļaundarība vairosies, mīlestība daudz atdzīsīs..." Jo ļaunums visā pasaulē, arī šajos no pasaules nošķirtajos Bolīvijas džungļos, ir vairojies. Bet lielākas raizes sagādā panta otrā daļa, jo redzam, ka mīlestība uz Kristu un vēlme kalpot Viņam no visas sirds iet mazumā." Viņš turpina: "Šis gads ir bijis ļoti grūts, jo garīgie un morāles principi ir pārbaudīti gan personīgajā, gan arī visas iestādes dzīvē. Morāli apšaubāmas rīcības dēļ mums bija jāpieņem lēmums par 4 skolotājiem un arī dažiem studentiem. Tas izraisīja kritiku, jo tika uzskatīts, ka esam rīkojušies "pārlietu stingri", nepopulāri, ļauni. Bet mēs joprojām paliekam pie tā, ka svarīgāk ir patikt Dievam, ne cilvēkiem (Galatiešiem 1:10)."

Taču misijas darbinieki ir pateicīgi Dievam, ka var dot pozitīvu ieguldījumu savas valsts dzīvē: "Oktobrī Valsts Pilsoņu komiteja uzaicināja mūs uz gadadienu Santakrusā, lai īpaši izceltu misiju par "izglītības nodrošināšanu ar ētiskiem, morāles un garīgiem principiem, nodrošinot apmaksātas kopmītnes, izglītību, nepieciešamo medicīnu

Misijas vidusskolas absolventi

un, vissvarīgākais, mācot dzīvot godīgi un stāties pretī izaicinājumiem."

Rinkonas misijas ļaudis lūdz, lai aizlūdzam Dieva priekšā par arijiešu draudzi, kas darbojas misijas paspārnē: "Tie, kuri neizvēlas uzticēties Dievam, meklē "dziedināšanu" un "atklāsmi" pie šamaņiem, izraisot tenkas un strīdus viņu starpā tik lielā mērā, ka kādu vecāku sievieti trīs reizes sagrieza ar mačeti. Viņai bija jādodas uz Santakrusu, lai sašūtu sagrieztās cīpslas, nervus un muskuļus. Tā kā ģimeņu grupu uzticība ir ļoti spēcīga, daži kristieši, pat draudzes vecāji, iesaistījās šajā strīdā un pārējie ciema iedzīvotāji nostājās katrs savā pusē, sašķeļot vietējo kopienu. Bailēs no atmaksas veselās ģimenes devās projām no misijas, vājinot vietējo draudzi, bet caur visiem šiem notikumiem palikušos Dievs ir

uzticības Kristum."

Lūgšim arī par misijas vidusskolas 14 absolventiem, "lai Bībeles principi, ko viņi ir apguvuši, palīdzētu viņiem pieņemt gudrus lēmumus un dzīvot Kristum visur, kur vien viņi būs." Lūgšim, lai Dievs turpina gādāt, "palīdzot nodrošināt bezmaksas kopmītnes un mācības studentiem. Tas ik dienas ir izaicinājums un solis ticībā, ka Dievs gādās un parūpēsies par 150 studentiem bezmaksas internātskolas kopmītnēs."

"Bet vislielākā vajadzība," kā teikts šajā vēstulē, "ir cilvēki, kuri ir atdevuši savu dzīvi Dievam, kuri ir gatavi kalpot Dievam ar savām dāvanām un talantiem. Lūdziet par cilvēkiem, kuri vēlētos palīdzēt dažādās jomās."

Sagatavoja **Līva Fokrote**

Kairos kurss – no vārdiem pie darbiem

Aizvadītā gada oktobrī nometņu centrā "Ērgļa spārni" notika pirmais oficiālais *Kairos* kurss Latvijā un tika izveidota nacionālā vadības komanda, kuras mērķis ir palīdzēt Latvijas draudzēm apmācīt savus locekļus piepildīt Jēzus pavēli mācekļiem: "... jūs būsiet Mani liecinieki kā Jeruzālemē, tā visā Jūdejā un Samarijā un līdz pašam pasaules galam." (Ap. d. 1:8)

Kairos vīzija ir redzēt, ka visa kristīgā Draudze ir mobilizēta starpkultūru misijas darbam pie pasaules vismazāk aizsniegtajām tautu grupām. Tas ir 9 nodarbību interaktīvs kurss par kristīgo misiju pasaulē, kas apskata misijas bibliisko, vēsturisko, stratēģisko un kultūras dimensiju un ideāli piemērots lietošanai draudzēs un kristīgās organizācijās.

Lai rudenī rīkotu pirmo Kairos kursu latviešu valodā ar materiālu latviešu valodā, jāiztulkko 2 rokasgrāmatas un 750 slaidi, kā arī jālatvisko 14 video. Vēl 5 cilvēkiem jādodas uz apmācību Anglijā.

Nepieciešams izveidot mājaslapu un iegādāties projekcijas inventāru. Darbu tāme sniedzas pāri EUR 10 000. Taču sena baptistu bērnu dziesma iedrošina, ka "mazas lāses sakrāj lielus ūdeņus".

Aicinām draudzes, jauniešu grupas, māsu pulciņus, individuālos ziedotājus palīdzēt tulkot un ieviest Latvijā Kairos kursu. Ja vēlaties piedalīties ar savu daļu, lūdzu, ziedoiet:

Biedrība Baltic Global Initiative
Reģ. Nr. 40008229858
Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011
Swedbank
LV19HABA0551039231616
Mērķis: Kairos kursa ieviešanai Latvijā

Pēteris Eisāns, LBDS Ārmisijas un *Kairos* nacionālās komandas vadītājs

Misijas brauciens uz Ungāriju

LBDS Ārmisijas vadītājs Pēteris Eisāns aicina līdz 15. martam pieteikties misijas braucienam uz Ungāriju, kas notiks no šī gada 29. jūnija līdz 9. jūlijam. Jau trešo gadu Ungārijas baptisti aicina mūs atbalstīt Evaņģēlija nešanu viņu valstī. Šovasar *Pilsvörösvár* jaundibinātā draudze rīko angļu valodas nometni bērniem, kurā mācīs angļu

valodu ar Evaņģēlija stāstu palīdzību. Pirms brauciena Latvijas komanda tiks apmācīta, sagatavosies nometnei un veidos nodarbību plānus. Prasības misijas dalībniekiem: tev nav jābūt Angļu ģimnāzijas absolventam vai profesionālam pedagogam, bet jābūt atbilstošām angļu valodas prasmēm un vēlmei darboties ar bērniem. Tev arī jābūt

gatavam sarunām un liecināšanai par savu ticību Kristum. Vairāk informācijas iegūsi, sazinoties ar mācītāju Mārtiņu Balodi (mob. 26171070) vai mācītāju Pēteri Eisānu (mob. 27799666).

Pieteikšanās līdz 15. martam, rakstot uz e-pastu: kanceleja@lbds.lv.

Nedēļas Bībeles lasījums: Jāņa 18:1 – 21:25

- 1 Lūgšim pēc piedošanas un piedosim cits citam.
- 2 Pateiksimies un lūgšim par draudzi "Gaisma" Siguldā un sludinātāju Māri Skaistkalnu. Lūgšim par mazo grupu darbu draudzē, par ģimeņu stiprināšanu, par kalpošanu leriķos.
- 3 Lūgšim par Lielbritānijas Baptistu savienību ar 2 080 draudzēm un 132 008 draudzes locekļiem.
- 4 Lūgšim par Reģionālo tikšanos, kas šodien notiek Liepājā. **LBDS Reģionālā tikšanās Liepājā**
- 5 Pateiksimies un lūgšim par **Bauskas draudzi**, mācītāju **Raimonu Locu** un sludinātāju **Jāni Čakšu**. Pateiksimies un lūgšim par draudzes nama rekonstrukcijas projekta atbalstītājiem, par jauniešu kalpošanas izveidi un par Dieva atjaunotu degsmi kalpošanā.

Nedēļas Bībeles lasījums: Efeziešiem 1:1 – 2:22

- 6 Lūgšim par BPI Kalpošanas stratēģiskās attīstības centra SĀC komandu un kalpošanu.
- 7 Lūgšim par jaundibināmo draudzi **Jaunolainē**.
- 8 Lūgšim par Baltkrievijas Evaņģēlisko baptistu savienību ar 312 draudzēm un 13 884 draudzes locekļiem.
- 9 Lūgšim par Misijas dienām, lektoriem un dalībniekiem. **9.-11.02. Nodibinājuma "Partneri" rīkotās "Misijas dienas" Āgenskalna baznīcā**
- 10 Lūgšim par BPI DRAFTS ziemas nometni "Mobilizācija", kas notiek Užavā, nometņu vietā "Ganības". **10.-12.02. BPI Ziemas DRAFTS**
- 11 Pateiksimies un lūgšim par Betānijas draudzi un sludinātāju Vasiliju Gredasovu. Lūgšim par draudzes svētdienskolu un skolotājiem, par jauniešu darbu un atmodu draudzē.
- 12 Pateiksimies un lūgšim par LBDS un BPI atbalstītājiem un ziedotājiem.

Nedēļas Bībeles lasījums: Efeziešiem 3:1 – 21

- 13 Pateiksimies un lūgšim par **Brocēnu draudzi** un sludinātāju **Andreju Sergejevu**. Lūgšim, lai draudzes mērķi ir saskaņā ar Dieva nodomu un lai Viņš dod gudrību un resursus to īstenošanai.
- 14 Lūgšim pēc Dieva aizsardzības tiem, kas cieš teroristu darbības dēļ visā pasaulē.
- 15 Lūgšim par Libānas Evaņģēlisko baptistu savienību ar 32 draudzēm un 1 600 draudzes locekļiem.
- 16 Lūgšim par Lietuvas tautu un valdību. **Lietuvas Republikas neatkarības diena**

17 Pateiksimies un lūgšim par Cēsu draudzi un mācītāju Oļegu Jermolājevu. Lūgšim par draudzes liecību, lai izdodas aizsniegt pēc iespējas plašāku cilvēku loku Cēsīs. Lūgšim par iecerēto Zvanu festivālu 21.-23. jūlijā.

18 Lūgšim par Reģionālo tikšanos, kas šodien notiek Rīgā. **LBDS Reģionālā tikšanās Rīgā**

19 Lūgšim, lai Dievs vārds mūs stiprina un sagatavo jaunās nedēļas gaitām.

Nedēļas Bībeles lasījums: Efeziešiem 4:1 – 32

- 20 Lūgšim par jaunu draudžu dibināšanas vietu Kūļciemā.
- 21 Lūgšim par izdevuma "Baptistu Vēstnesis" komandu.
- 22 Pateiksimies un lūgšim par **Daugavpils draudzi** un sludinātāju **Vjačeslavu Istratiju**. Pateiksimies par viņa ilggadējo kalpošanu draudzē un lūgšim Dieva vadību jauna garīdznieka meklējumos. Lūgšim par V. Istratija kalpošanas uzsākšanu Krāslavā.
- 23 Pateiksimies Dievam, ka Viņš mūs sūtījis savā misijā. Viņš ir mūsu ceļa spieķis, mugursoma un viss nepieciešamais tajā. Viņš ir mūsu ceļš. Un Viņš mūs sagaidīs un apbalvos misijas noslēgumā.
- 24 Lūgšim par Igaunijas tautu un valdību. **Igaunijas Republikas neatkarības diena**
- 25 Lūgšim par Reģionālo tikšanos, kas šodien notiek Viesītē. **Reģionālā tikšanās Viesītē**
- 26 Pateiksimies un lūgšim par Dundagas draudzi un sludinātāju Andi Smelti. Lūgšim, lai Dievs stiprina svētdienskolas skolotājus un lai katrs draudzes loceklis ikdienā izdzīvo Kristus aicinājumu pasludināt Evaņģēliju.

Nedēļas Bībeles lasījums: Efeziešiem 5:1 – 6:24

- 27 Lūgšim par Igaunijas Brīvo evaņģēlisko un baptistu draudžu savienību ar 85 draudzēm un 6 376 draudzes locekļiem.
- 28 Lūgšim par Rinkonas misiju Bolīvijā: lai Dievs dod jaunus kalpotājus, lai izdodas veikt dažādus remontdarbus, iegādāties jaunu tehniku un visam pietiek līdzekļu. Lūgšim, lai skolēni, atgriežoties mājās no skolas, saglabātu savu skatu uz Kristu un turpinātu izglītoties augstākā līmenī.

SIRSNĪGI SVEICAM!

13. februārī pensionētajam mācītājam **Pāvilam Jevgeņijam Pallo** 90 gadu jubileja.

16. februārī Ogres evaņģēliskās draudzes mācītājam **Vadimam Kovaļevam** 70 gadu jubileja.

LBDS REĢIONĀLĀS TIKŠANĀS

Liepāja 4. februāris 10:00 - 16:00

Liepājas baptistu Pāvila draudze,
Kuršu iela 19
Pieteikšanās līdz 25. janvārim

Rīga 18. februāris 10:00 - 16:00

Savienības nams, Lāčplēša iela 37
Pieteikšanās līdz 8. februārim

Viesīte 25. februāris 10:00 - 16:00

Viesītes Kultūras pils, Smiļšu iela 2
Pieteikšanās līdz 15. februārim

KALPOŠANAS IESPĒJAS UN IZAICINĀJUMI MŪSDIENU LAIKMETĀ

Programmā: LBDS bīskapa P. Sproģa uzruna,
darbs kalpošanas nozaru un apvienību grupās,
darbs draudžu grupās un noderīgas lekcijas par tēmu

Jūsu draudzes ieguvums būs nozīmīgāks un
kvalitatīvāks, ja tikšanās reizē piedalīsies vismaz
2-3 draudzes pārstāvji

Pieteikšanās: mob. 20390979
vai e-pasts: kanceleja@lbds.lv

DIENAS KĀRTĪBA

9:00-10:00 Reģistrācija, rīta kafija un sarunas

10:00-12:45 Lekcija "Kalpošanas iespējas un izaicinājumi mūsdienās".
Darbs draudžu grupās. Vada LBDS bīskaps Pēteris Sproģis un Latvijas
Mākslas akadēmijas lektors, dizaina studijas "Overpriced" līdzdibinātājs,
draudzes dibinātājs Aigars Mamis

12:45-13:30 Kolekte. Pusdienas

13:30-14:30 Darbs kalpošanu apvienību un nozaru grupās

14:30-14:45 Pārtraukums

14:45-16:00 Informācija par partnerattiecību veidošanu. Paneldiskusija
ar LBDS apvienību un nozaru vadītāju piedalīšanos

svētdienskolu

SPORTA DIENA

II. MARTS
VENTSPILS

informācija & pieteikšanās
anna_tervite@inbox.lv
26771358 www.lbds.lv

ApAp⁺

BPI Muzikālo vadītāju skolas
Apskaņošanas apmācība

Nodarbību tēmas:

- skaņa, svārstības un akustika
- skaņas avoti un tehnoloģijas
- skatuves iekārtojums un darbs ar māksliniekus
- ieskats gaismu tehnikā
- ieskats video un projekcijās

ieteikšanās
<http://ej.uz/ApAp>

Vieta: Mateja baznīca (Matīsa iela 50b, Rīga)
Datumi: 28.01., 04.02., 04.03., 01.04., 6.05., laiks 09:30

Dalības maksa 30 EUR (reize)
piesakoties uz visu nodarbību ciklu vai grupām ir iespējamas atlaides

Info: Ansis Imaks, (+371) 2 832 60 67, ansius@gmail.com

LBDS Kongress notiek 2017. gada 20. maijā Rīgā, Savienības namā.

Priekšlikumi par Kongresa darba kārtībā iekļautajiem jautājumiem iesniedzami LBDS Padomei rakstiskā veidā līdz 2017. gada 20. martam

LBDS Padomes informatīvs izdevums. Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, tālrunis: 67223379, e-pasts: vestnesis@lbds.lv, kanceleja@lbds.lv

baptistu
vēstnesis

Izdevumu sagatavoja: bīskaps Pēteris Sproģis, Žanna Drūnese, Līva Fokrote, Silva Atvara, Līvija Godiņa, Elza Roze
maketētājs Filips Tālbergs

Konts draudžu iemaksām, Baptistu Vēstneša iemaksām un ziedojumiem:
Latvijas Baptistu draudžu savienība, Reģ.nr. 90000085765
A/S SEB Banka, kods: UNLA LV2X, Konts: LV03 UNLA 0002 0007 01314

www.lbds.lv